

OYACILIK SANATI

VE

KÜTAHYA OYALARI

Gürel ÖGÜT

Anadolu'nun arkeolojik zenginliklerinin yanı sıra folklor ve etnografyası da bitmeyen bir kaynaktır. Çağımız ressamlarının halı, kilim, çevre, çorap gibi dokuma desenlerine eğilip ciddi sanat ürünleri ortaya koydukları memnuniyetle görülmektedir. Tarih boyunca giyime, özellikle kadın giyimine özen gösteren Türkler bu konuda da insanın nefesini kesecek güçte güzellikler yaratmışlar. Yalnız araştırmamız olan kadın giyim eşyalarında süsleme olarak kullanılan oyaların ortaya konması ile bu hazinenin ne denli gürbüz olduğu gün ışığına çıkacak. İşin estetiğine girmeden önce oyacılığın tekniği ve çeşitleri hakkında genel bazı bilgilerin verilmesi konuya berraklık kazandıracak.

Oyacılık bir örgü sanatıdır. İnce ya da kalın bükümlü çeşitli cinste ipliklerin; iğne, mekik, şiş gibi basit araçlarla ve el yardımı ile sırayla birbiri üzerine ilmiklenerek tutturulmasından meydana gelen işlere "örgü" diyoruz. Bu örgüler yapılış teknikleri bakımından; düğümlü, düğümsüz; kafesli, kafesiz; veya benzetme yoluyla pirinç örgüsü, badem örgüsü gibi adlar alıyor halk arasında. Oyacılığın örgü sanatı içinde kendine özgü bir yeri var. Bu sanat ilk bakışta dantel sanatı gibi görünürse de pek çok bakımdan farklar gösteriyor. Dantel iki boyutlu olup bir alan meydana getirir ve mutlaka bir eşyaya dikilirler. Oysa oya üç boyutlu olup başlı başına bir süs eşyası olarak kullanılabilir. Bu bakımdan oyacılık yapma çiçek sanatına daha yakındır. Hem dantel hem yapma çiçek sanatını kapsıyor oyacılık. Genel olarak bir tanım vermek gerekirse; oyacılık, süslemek ve süslenmek ihtivacı ile yapılan ve tekniği örgü olan bir sanattır. Oyağı dile getirirken kendisine benzettiğimiz "dantel"

Avrupa'da 16. yüzyılda ortaya çıkıyor. 1594 yılında dantel olarak Fransız Akademi sözlüğüne geçmiş ve öteki diller için de kabul edilmiştir. Bazı örgü adlarının Ege masallarında geçtiğini görüyoruz. İlk örnekleri de balık adlarıdır. 1905 de Mentiz kazılarında bulunmuş örneklerden de bu sanatın İ. Ö. 2000 yıllarının öncesine ait oldukları tesbit edilmiş. Diğer bazı kayıtlardan da iğne ile yapılan örgülerin 12. Yüzyılda Anadolu'dan Yunanistan'a, oradan da İtalya yolu ile Avrupa'ya geçtiğini öğreniyoruz. Oya sözcüğünün öteki dillerde bir karşılığı olmaması bu sanatın Türk sanatına özgü bir yaratma olduğunu gösteriyor.

OYA ÇEŞİTLERİ:

Oyaların; işlendikleri aygıtlara, gereçlere ve işleme tekniğine göre dokuz çeşiti çıkıyor karşımıza:

- 1 — İğne Oyaları
- 2 — Tiğ Oyaları
- 3 — Mekik Ovaları
- 4 — Firkete Ovaları
- 5 — Koza Oyaları
- 6 — Yün Ovaları
- 7 — Mum Oyaları
- 8 — Boncuk Ovaları
- 9 — Dokuma Oyaları

1 — İğne oyalalarının malzemesi genellikle ipek oluyor. Küçük iğnelerle düğümlenmek suretiyle isleniyor. Düğümler sıkıştıkça örgü gözleri de küçülüyor. Bu gözler üçgen, dörtgen, eşkenar dörtgen bicimlerinde ortaya çıkıyor. Örgü desenlerine örücüler arasında **birli, birinc, mecnun yıvası, trabzon** gibi adlar verilmektedir. Bu adlar bölgelere göre değişiyor. Oya motiflerinin dik durması amacı ile uygun yerlerine saç,

at kılı, ince tel takılıyor. Örgü bittikten sonra da kitre, zamk, yumurta akı da sürülüyor.

2 — Tığ oyalarında daha çok pamuk ipliği kullanılıyor. Tığlarla zencirlenerek örülüyor. Bu zencirler işlenecek şeklin biçimine göre bazan saç halinde birbirine eklenerek istenilen motif meydana getiriliyor. İğne oyaları kadar renkli ve güzel olmuyorlar.

3 — Mekik oyalarının malzemeleri de tığ oyalarının aynıdır. Belli uzunlukta bir ipliğe işlenmek istenen bir motifin şekli verilerek mekikteki iplikler halalanarak işleniyor. İğne oyalarından daha kolay ve tığ ovalarından daha zor bir işçiliği var. Hacimli motiflerin örülmesine tekniği elverişli olmadığı için iğne ve tığ ovaları kadar çeşitli değil.

4 — Filkete oyalarnın malzemesi de pamuk ipliğidir. Bir filketenin iki sapına iplikler geçirilerek tığ ile orta kısmından birbirlerine bağlanarak işleniyorlar. Filketenin enine göre meydana gelen bu örgülerin kenarlarına tırtıl, boncuk va da pul geçiriliyor. Örgüve geçirilecek kısmın ayrıca zencirlenmesi gerekiyor.

5 — Koza oyaları koza parçaları ile yapılıyor. Oyanın esas motifleri şekillerine göre koza'larla kuruluyor.

6 — Yün oyalarnın malzemeleri yün ve çok defa pamuk ipliğinden. Koza oyaları gibi oyanın bir kısmı iğne veya tığ ile örülüyor. Yünlerden yapılmış motifler iğne veya tığ ile işlenmiş kısma takılarak meydana geliyor. Yünlere, motiflerine göre istenilen şeklin verilmesi için zamk, kitre gibi yapıştırıcı bir sıvı ile ıslatarak, parmaklar arasında ezilerek istenilen şekil veriliyor. Bu işçilik bir nevi keçeciliğe benzeti-
lebilir. Motiflerin bazı bölgelerde bo-
yandığını görüyoruz.

7 — Mum ovaları, koza ve yün ovalarının aynıdır denebilir. Yalnız motiflerin renkli mumlarla yapılmış olması ile ayrılır.

8 — Boncuk ovaları, iplik, ipek, çeşitli renkte boncuklarla yapılan oya

çeşitlidir. Tığ ve iğne ile yapılan oyalarn uçlarına çeşitli renkte boncukların geçirilmesi suretiyle yapılıyor. İnci kullanıldığı da oluyor.

9 — Dokuma oyaları bir nevi ince şerit şeklindedir. Atkı ve çözüğü olduğu için bu ismi taşımaktadır. İsminden başka oya ile ilgisi yok gibidir.

OYANIN KULLANILDIĞI YERLER VE OYADA KOMPOZİSYON:

Ovacılıkta, bir güzelliği olan ve arısal tekrarlanan biçimlere motif diyoruz. Bir yaprak, geometrik bir şekil ya da bir çiçek başlı başına bir motif sayılır. Bunların bir araya getirilmesi ile meydana gelen ve bir yeri süsleyecek şekilde düzenlenmesine de **kompozisyon** deniyor. Motifler bazan tek, bazan birkaç şeklin bir araya getirilmesi ile meydana gelir. Kompozisyon çeşitleri kenar, yüzey, köse, orta olarak ayrılır. Ovacılıkta kenar esas olarak alınır. Oyalar kullanılacak eşyanın rengine ve şekline uygun olarak düşünölmüştür. En zengin kompozisyon ve motifler iğne ovalarında rastlanır. İğne ovalarının dikildikleri yerlere göre başlıca kompozisyon çeşitleri şunlardır:

Ulamalar: Geometrik motiflerin aralarında boşluk bırakmadan birbirine bitişik bir sıra izliyerek meydana getirilir. Bunun için herhangi bir yere dikilmeye elverişli **birli** adı verilen ince bir zincir örölür. Bu zincir ya oyanın süsleyeceği örtünün üzerinde başlanır ya da ayrıca yapıp sonradan örtüye diki-
lir. Avrı hazırlananlara at kılı ilâve edilir. Motifler daima bu zencirler üzerinden çıkar. Ulamalar düz motiflerden seçilir, herhangi bir baskıdan etkilenmedikleri için iç givime ait bürümcük ve benzer camaçırların uygun yerlerine diki-
lir. Yazmalara pek az uygulanır.

Yemeni Oyaları:

Birli adı verilen ince bir şerit örgüsünün üstüne araları boş bırakılarak

çeşitli şekillerde tabanlar örülür. Oyacılar arasında buna **kök** deniyor. Köklerin üzerine asıl motifler örülür. Bu motifler **dal** ismini alır. Dallar dik, yatık, dağınık, simetrik, asimetric olurlar.

Hotoz Oyaları:

Hotozlar krep ve papaze adı verilen düz ve ince kumaşlarla yapılan kadın başı tuvaletidir. Çatısı mukavvadan yapılıdır. Etrafı ile üstüne krepler sarılarak meydana gelir. Hotoz oyalarındaki motifler ötekilerinden büyük olması ile ayrılır ve daima hacimli motifler tercih edilir.

Taç Oyaları:

Bir başın çevresine yetecek uzunlukta, bir dal şeklindedir. Büyük bir tele bağlanmış çiçek ve yapraklar ile meydana getirilir. Teller çiçeklerin dallarına benzeyecek renkte ibrişimlerle sarılır. Tellerin iki, bazan bir ucu halka

şeklinde bükülür. Çokluk tabiattaki bahar dallarını temsil eder. Genç kızların düğünlerde başlarını süsler.

Dal Oyaları:

Göğüslere, başlara takılmakla beraber resim ve yazı levhalarını çerçevelemekte de kullanılırlar. Ayrıca fanusların içine konarak konsolları da süslerler.

Saksı Oyaları:

Taç ve dal oyalarındaki daha fazla bir işçiliği gerektirirler. Saksısı hariç iskeleti tellerle yapılıdır. Ayrıca örülmüş çiçekler bu iskelete ustalıklarla eklenir. İskelet taç oyalarındaki olduğu gibi taşıdığı çiçeklerin dallarına benzeyecek ibrişimlerle sarılır. Tabiat dışı bir düzenleri vardır. Menekşe gibi fide halinde olan çiçekler büyük bir saksı haline sokuldukları gibi kavak ve çınar gibi büyük ağaçlarda küçük motiflerle ifade edilirler.

KÜTAHYA OYALARI

Kütahya Müzesini ziyarete gelenler 6 No: lu vitrine yaklaştıklarında, bir biçim ve renk çümbüşü ile karşılaşılıyorlar. Bu vitrinin sürekli genişleticisi ve seyircisi olarak biz bu çümbüşün esrikliği içindeyiz. Kütahya'lı kadınların usta elleriyle hazırladıkları bir çiçek mahşeri sanki burası. Kütahya halkı oldum olası güzel sanatlara düşkün. Şairi, ressamı bol bu kentin. Kadınları da giyimlerine özel bir özen gösteriyor. Çağımızın fabrikasyon giyimine pek rağbet ettikleri yok. Erkeklerin; eşlerinin ve kızlarının giyimi konusunda elleri de gönülleri de açık. Düğünlerde, gelinin ve gelin yengelerinin giydikleri **tefe başı** denen elbise inceliği göz alıcılığı ile etnografyamızda seçkin bir yere sahip. Daha geçenlerde Paris'te düzenle-

nen Gelinlik Yarışmasında birinciliği kazanan gelinlik 18. yüzyıl Kütahya üç etek entarisinden esinlenilerek hazırlanmış. Kütahya'da yerlilerin giyimleri, bir ihtiyacı karşılamaktan çok, bir zevkin dışlaşması, şeklinde ortaya çıkıyor. Genç kızların çeyizlerindeki baş tülbentleri sanat yetilerinin birer aynası. Görücülüğe giden oğlan anaları, baş tülbentlerine bakarak yargılıyorlar müstakbel gelinlerini. Evlenmelerde çeyiz ve ağırlıkların önemi çok büyük.

Gyimin bu kadar ön safta geldiği bir kentte giysilerdeki süsleme de ister istemez bir önem kazanıyor. Oyacılık; başa örtülen giyimlerden yazmanın, mahalli deyişi ile dânenin çevresini süsleyen bir sanat olarak gösteriyor kendini.

Kütah'ya oyacılık "İğne Oyacılığı" şeklinde gelişmiş daha çok. Genel olarak oyacılığı dile getirirken belirttiğimiz teknik ve gereçler kullanılıyor. Son günlerde renkli naylon iplikler de rağbet görmekte.

Çiçekler, Kütahya oyalara önemli miktarda motif olmuş. Tabiattaki çiçekler renkli ibrişimlere bürünerek oyalanmışlar. Soyut oyalarda da kendilerine özgü güzellikleriyle başka bir atmosfer taşıyorlar. Her oyacı ortak bazı oya isimlerini ele alıp, onun ana çatısını bozmadan yorumlara girişiyor, kendi zevk ve ustalığını katarak yeni biçimlere varıyor.

Kütahya oyalara genel olarak bir göz attığımızda biçim olarak beş gruba karşılaşıyoruz.

- 1 — Çiçeklerin taklidi ile yapılan oyalarda.
- 2 — Yaprakların taklidi ile yapılan oyalarda.
- 3 — Soyut isimleri olan oyalarda
- 4 — Popüler herhangi bir isme yakıştırılan oyalarda.
- 5 — Alay, övgü, yergi mahiyetindeki oyalarda.

1 — Özü gereği kullanılmaya çok elverişli olduğu için çiçekler her türlü süsleme sanatında en ön safta yer alıyor. Oyacılıkta da ilk bakışta gözü müze çeşitli çiçeklerin çarptığını görüyoruz. Özellikle meyva çiçekleri, saksı çiçekleri göz alıcı renklerle stilize edilerek, bazan büyük bir sadakatla taklit edilerek yazmaların çevresini süslüyor. Kütahya oyalarda en çok gül, menekşe, zambak, sümbül, papatya, nergis, karanfil, haşhaş, fasulye, nar, ayva çiçeklerinin çeşitli türdeki biçimleri kullanılıyor. Her oyacı çiçek biçimlerinin anatomilerine sadık kalarak, kendi zevkine göre renkler seçerek oyasını kuruyor.

2 — Bordür olma niteliğine uyan yapraklar da oya çeşitleri içinde önemli

bir yer alıyor. İtir yaprağı, şeftali yaprağı, söğüt yaprağı, karanfil yaprağı gibi tabiattaki yapraklar oyaya aktarıldıkları gibi; üç yaprak, beş yaprak gibi oyalarda da hayalden kurulan çiçeklere ad oluyor.

3 — En can ve göz alıcı oyalarda birer mısra güzelliğinde olan adlar taşıyorlar. Gönül dolabı, yar yare küstü yar ardına düştü, cilveli selânik, mecnun yuvası, tabur düzdü.

Bu gurupta motifler; şiirle, soyut resimle birbirlerine karışıyor. Müthiş bir duyarlılığı gerektiren bu oyalarda oya sanatçısı şair kesiliyor. Gönül dolabı, mecnun yuvası oyalıktan çıkıp birer aşk öyküsü oluyorlar sanki. İki kardeş kanı da masal edebiyatımızdan bir sahne. Yer yare küstü yar ardına düştü Karacaoğlan serüveninin bir çeşiti.

4 — Süreyya, Diba gibi özel hayatları kamuya mal olmuş meşhurlara da birer biçim yakıştırmak suretiyle ortaya çıkan oyalarda. Bunların kendilerine özgü bir biçimleri yok. Her oyacı kendi kafasınca bir yakıştırma yapıyor.

5 — Kaynana oyası, elti küstü, ana güldüren, malak sattıran, kiremit sattıran, koca karı oyası adlarını alan bu çeşit oyalarda birer övgü, yergi, ve alay mahiyeti taşırlar. Kiremit sattıran, evin kiremitini dahi sattırıp satın alınması istenen güzellikte bir oyadır. En basit bir şekilde yapılmış ve hiç bir çekiçliği olmayan yalın bir zincirden meydana gelen oyaya kaynana oyası adı verilmesi gelinler tarafından kaynanaya atılan bir taş olsa gerek.

Oya koleksiyonumuzda 147 çeşit olmak üzere 186 adet oya bulunmaktadır. Günden güne daha da zenginleşeceğine inanıyoruz. Zira Kütahya'da oyacılık statik bir durumdan çıkmış, sürekli yeni çeşitler ve çeşitlemelerle gelişme halinde. Bizim bu çalışmamızla yaptığımız Kütahya oyacılığının son yıllarındaki durumuna bir göz atmak oldu.

OYA ADLARI DİZİNİ*

A

Alem Oyası 50
Al Atlas 75
Ana Güldüren 54
Ayva Çiçeği 8
Ay Çiçeği 121, 159

B

Bademli Çifte Gül 3
Bahçe Çiçeği 77
Balık Sırtı 176
Boş Badem 2
Belirgat 26
Beş Yaprak 41, 174
Beyaz Gül 63
Beyaz Yahya Paşa 95
Bir Günlük Oya 178
Boz Karanfil 84
Büber Çiçeği 148
Bülbül Yuvası 124
Bülbül Ayağı 179

C

Cilveli Selânik 115
Cimcik 154

Ç

Çam Pürçeği 9, 173
Çatlak Karanfil 52
Çam Kozası 177
Çifte Dört Badem 14
Çifte Güzel 127
Çingül 48
Çörek Otu Çiçeği 126

D

Dağ Ebegümeci 82
Dağ Karanfili 83
Dağ Çiçeği 102
Değişik Badem 17
Dilber Dudağı 104
Diba Kirpiği 140, 157
Dut Oyası 130
Düz Kayık 180

E

Ebru Karanfil 66
Ebe Gümeci Çiçeği 94
Eğnigöl Oyası 141
Elifli Badem 12
Elti Küstü 13, 155
Elifli Oya 139

F

Fatma Ana Süpürgesi 79
Fatma Ana Tırnağı 86, 175
Fasulye Çiçeği 152, 106
Fermene Oyası 168
Fırkete Oyası 184

G

Gönül Dolabı 136, 167
Gövezi 107
Gül Oyası 53, 185

Gülhatmi 80

Güneş Oyası 116

H

Hanım Tırnağı 20
Hanım Kirpiği 43, 150
Hanım Köşkü 122, 169, 109
Hanımeli 132
Hercai Menekşe 57
Hiyar Çiçeği 138, 161

I

İğde Çiçeği 60, 72, 147
İğde Çekirdeği 71
İki Kardeş Kanı 91
İstanbul Gümüş Gerdan 81

İ

İtır Yaprığı 134

K

Kaba Hashaş 64
Kadeh 73
Kakül Bastı 1, 125
Katmer Karanfil 7
Katmer İtır 65
Katmer Küpeli 78
Karnıyarık 24
Kar Çiçeği 74
Karanfil Yaprığı 90, 158
Kasımpatı 111
Kavunacı Karanfil 36
Kaynana Oyası 30
Kelebek Oyası 118
Kiremit Sattıran 5
Kırlı Hanım 62
Kılıçlı 10
Kılıçlı Badem 16
Kılıç 23
Kırk Kılıç 32
Kıl Çevrili Küpeli 34
Kocakarı Oyası 29
Köy Kakül Bastı 18
Köprülü Oya 27
Köpek Üzümlü 39
Kuşpatlak 182
Küçük Hanım 99, 133
Küçük Meclis 146
Küpeli 59, 169
Küpeli Samatyası 45

L

Leblebi Kırığı 172

M

Malak Sattıran 31, 156
Malak Burnu 123
Meclis Kuruldu 166 105
Mecnun Yuvası 11, 165, 181
Meşe Yaprığı 129
Menekşe 137
Mine Hanım 93
Miski Zambak 162, 110

N

Nar Çiçeği 112
Nergis 33

Ö

Örümcek 96

P

Patates Çiçeği 98
Papatya 70
Pembe Karanfil 55
Pelin Oyası 113
Portakal Yaprığı 108
Portakal Oyası 114, 163
Portakal Çiçeği 120

R

Reisi Cumhur Köşkü 135

S

Sarı Karanfil 67
Sarı Papatya 101
Sığandışi 128
Söğüt Yaprığı 56, 144
Sümbül 61, 149
Süpürge Çiçeği 103
Süreyya Oyası 153

Ş

Şafak Yıldızı 37, 151
Şeftali Yaprığı 44

T

Tabur Düzdü 51
Telâşe Oyası 19
Tomurcuklu İtır 38
Torun Yumruğu 142
Tülbent Oyası 183

Ü

Üç Yaprak 25, 171
Üç Güzel 40
Üç Yıldız 143
Üzerlik 42, 117
Üzerlik Çiçeği 100

U

Uyku Çiçeği 131

Y

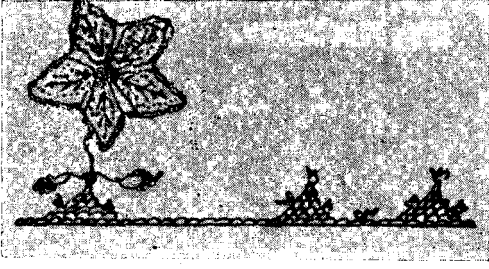
Yaban Oyası 85
Yabani Sümbül 6
Yapraklı Çifte Gül 4
Yarık Yaprak 15
Yarım Kılıç 21, 22
Yar Yare Küstü
Yar Ardına Düştü 35
Yahya Paşa 87
Yan Kayık 170
Yedi veren Karanfil 58
Yıldız 145, 49

Z

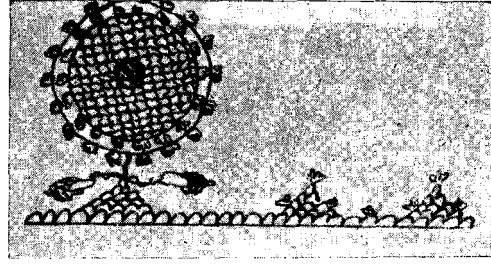
Zambak 119
Zehli Dağ Karanfili 92
Zerren Kadeh 33, 164
Züruf Oya 28

* Oya isimlerinin yanındaki rakamlar, Kütahya Müzesinin Oya koleksiyonundaki sıra numaralarıdır.

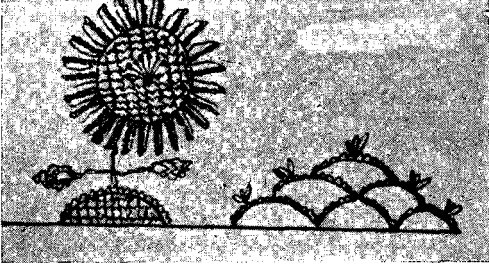

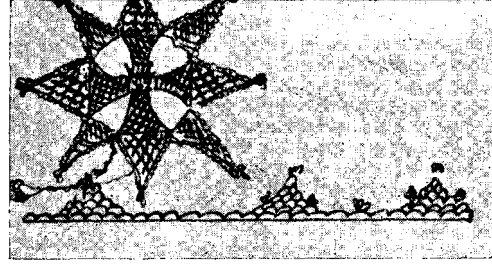
1. Elifli Badem

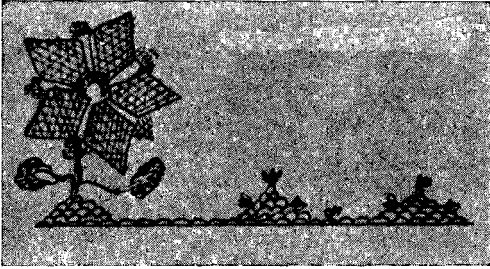
2. Mecnun Yuvası

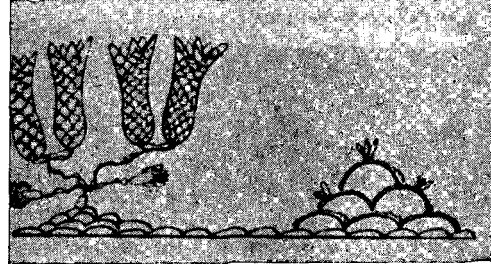
3. Kihçlı

4. Çam Pürceği

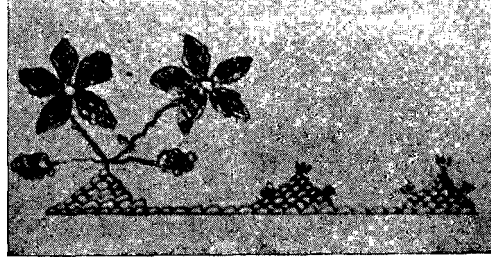
5. Katmer Karanfil

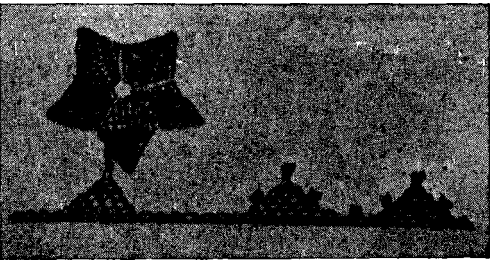
6. Yabani Sümbül

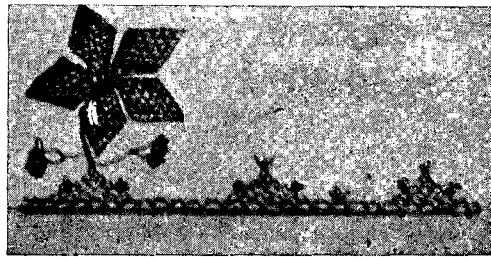
7. Kiremit Sattıran

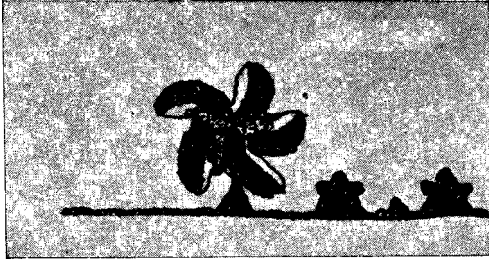
8. Bademli Çifte Gül

9. Beş Badem

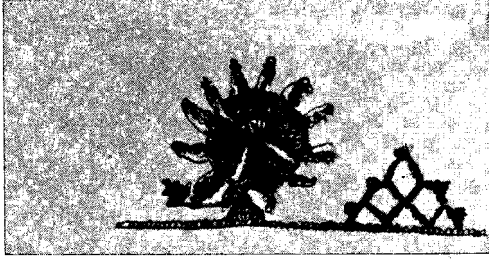
10. Käkül bastı

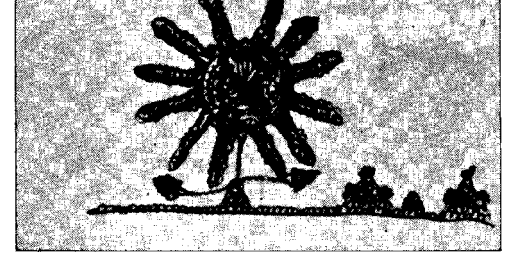
11. Kılıç

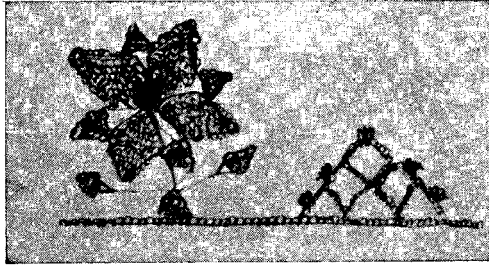
12. Yarım Kılıç

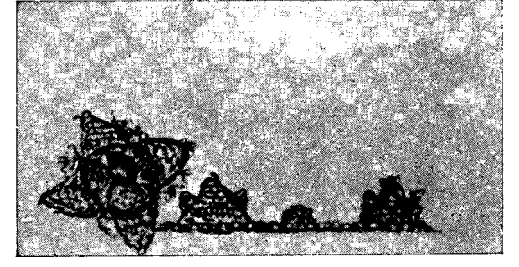
13. Yarım Kılıç

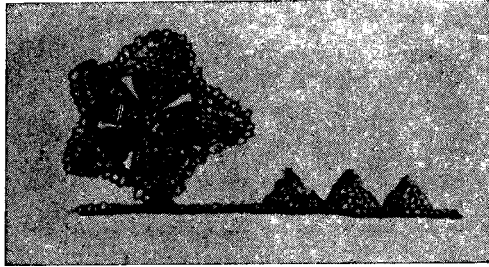
14. Hanım Tırnağı

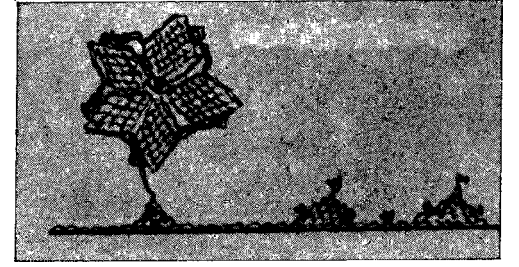
15. Telâşe Oyası

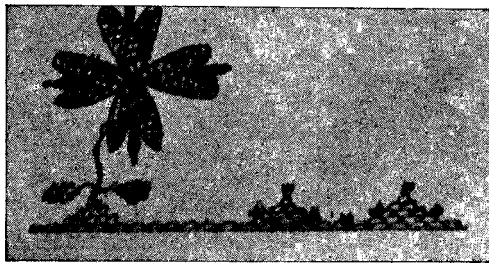
16. Köy Kâkül Bastı

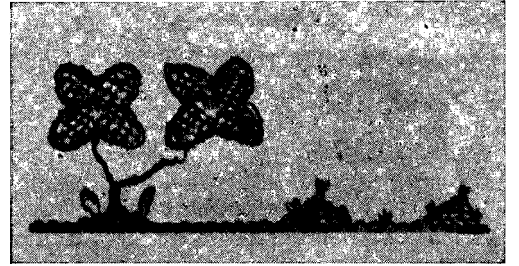
17. Değişik Badem

18. Kılıçlı Badem

19. Yarık Yaprak

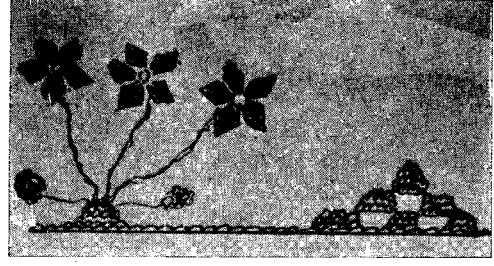

20. Çifte Dört Badem

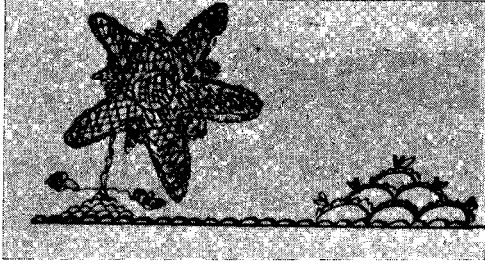

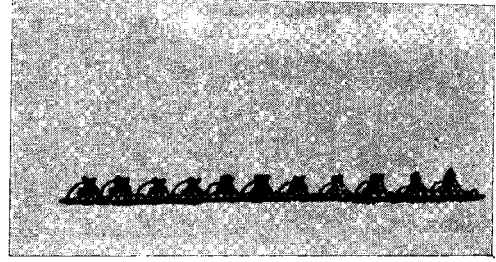
21. Kavun İçi Karanfil

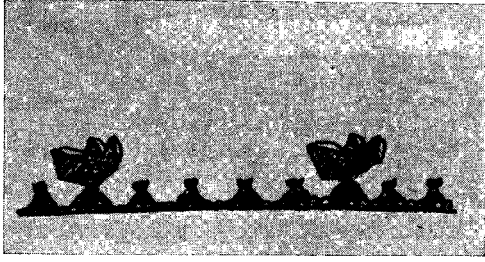
22. Yar yara küstü
Yar ardına düştü

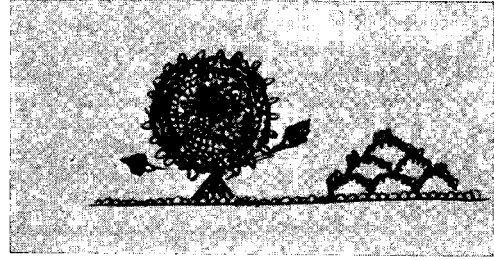
23. Kıl Çevrili Kúpeli

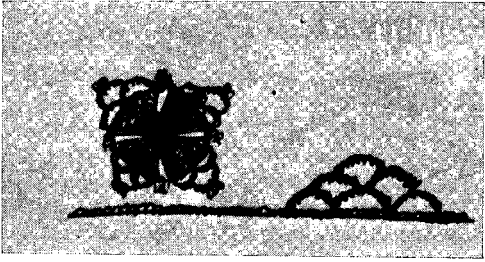
24. Kaynana Oyası

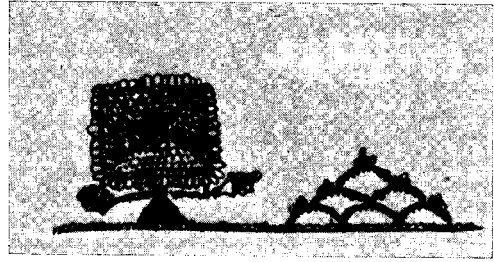
25. Koca Karı Oyası

26. Züruf Oya

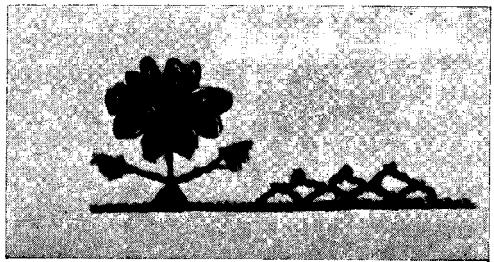
27. Köprülü Oya

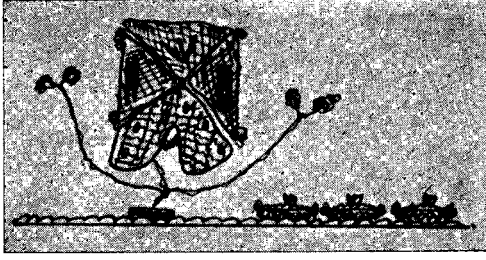
28. Belirgat

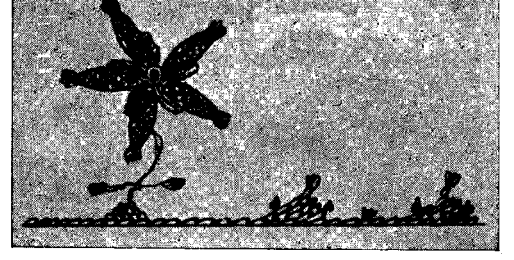
29. Üç yaprak

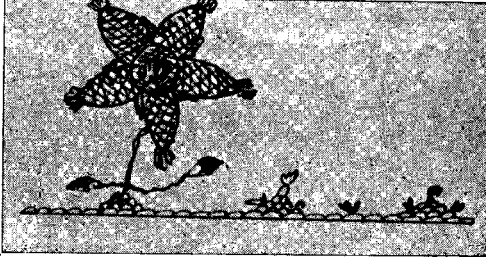
30. Karmı Yarık

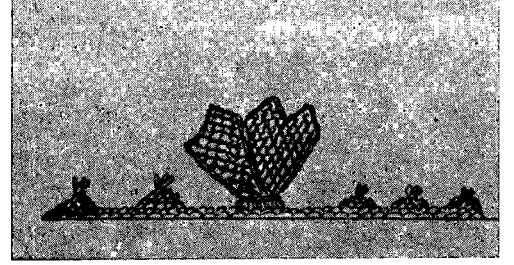
31. Hercai Menekşe

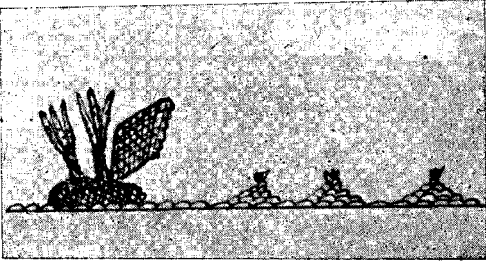
32. Söğüt Yapağı

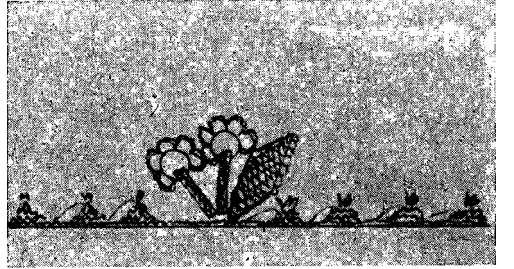
33. Ana Güldüren

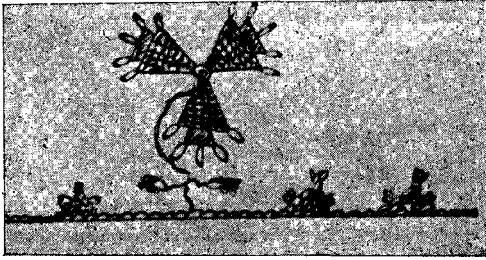
34. Tabur Düzdü

35. Âlem Oyası

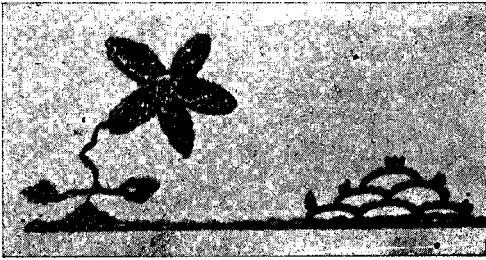
36. Yıldız

37. İtir Yapağı

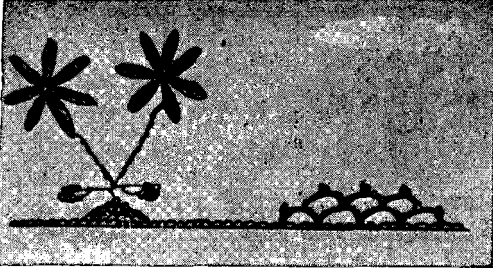
38. Seftali Yapağı

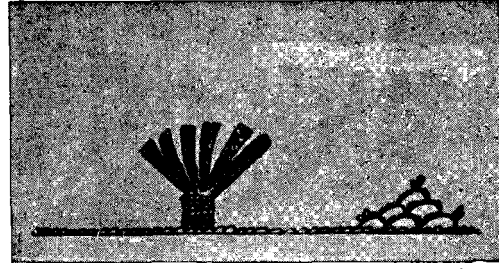
39. Beş Yaprak

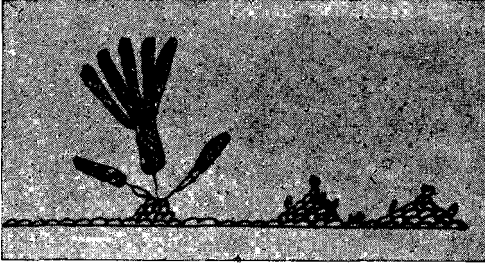
40. Şafak Yıldızı

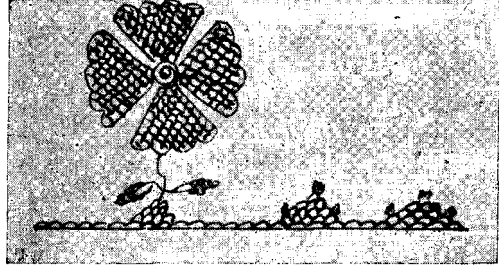
41. Papatya

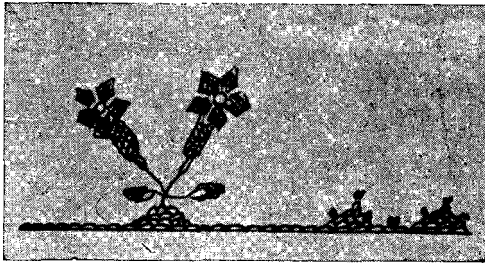
42. Miski Zambak

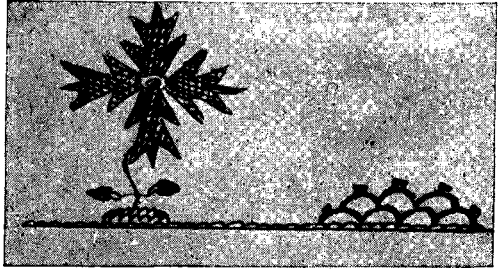
43. Sarı Karanfil

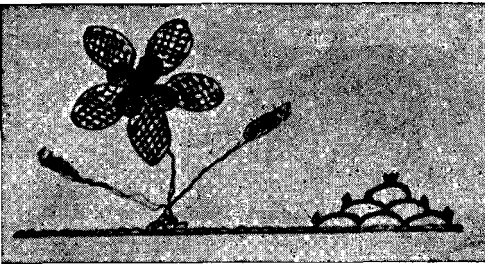
44. Ebru Karanfil

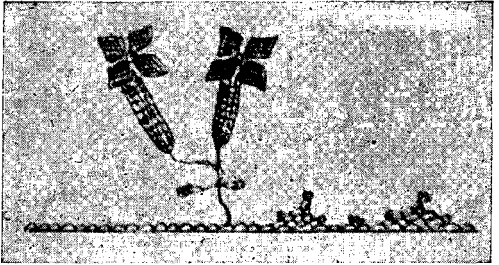
45. Katmer İtir

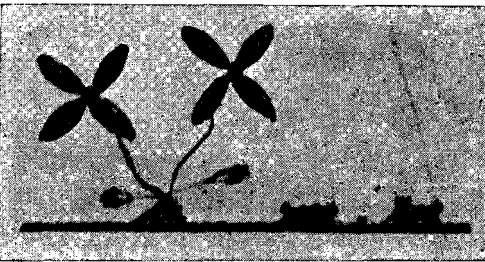
46. Kaba Haşhaş

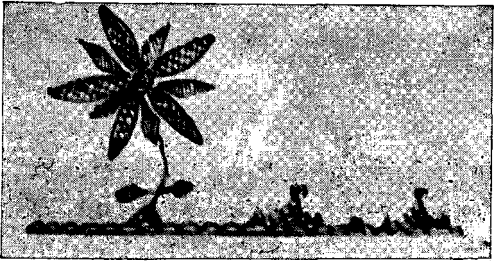
47. Beyaz Gül

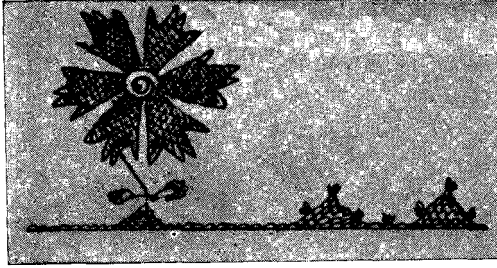
48. Sümbül

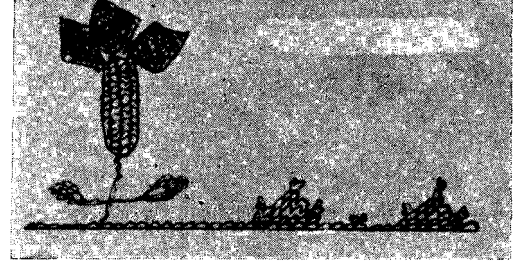
49. İğde Çiçeği

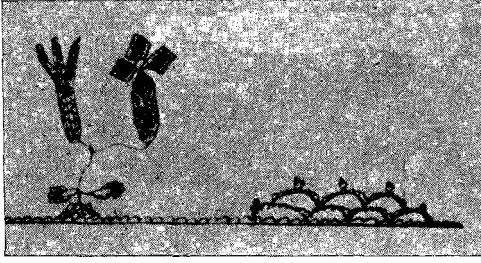
50. Küpeli

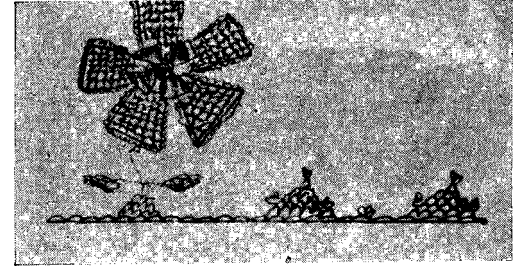
51. İstanbul Gümüş Gerdan

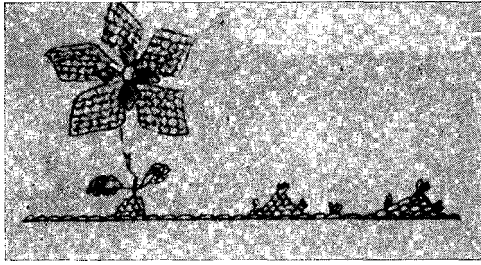
52. Gülhatmi

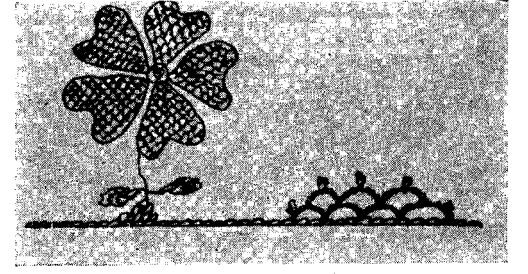
53. Fatma Ana Süpürgesi

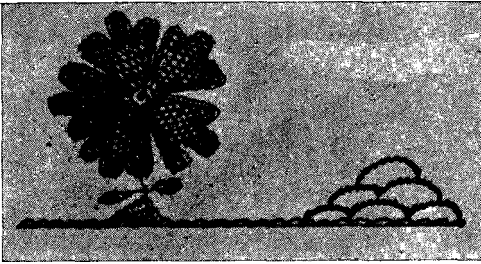
54. Katmer Küpeli

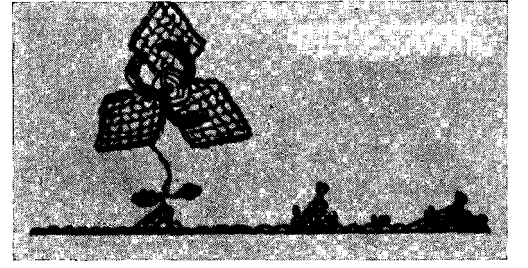
55. Bahçe Çiçeği

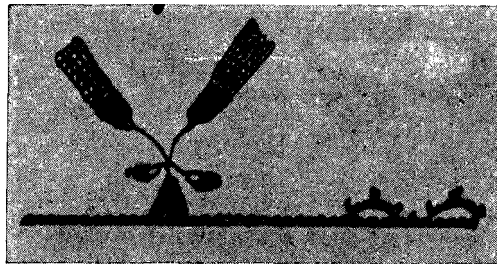
56. Gümüş Gerdan

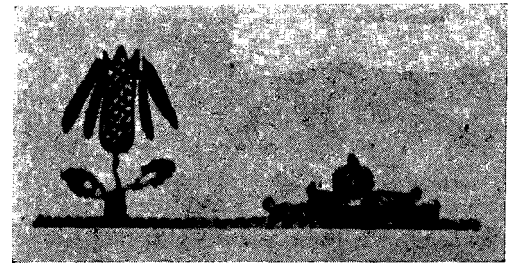
57. Al Atlas

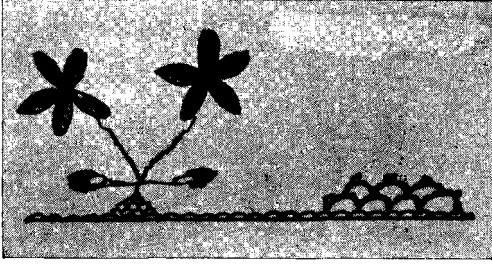
58. Kar Çiçeği

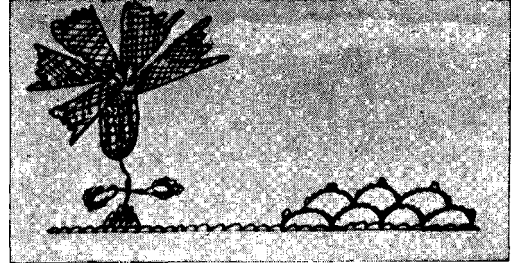
59. Kadeh

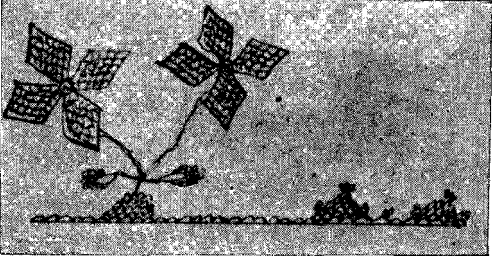
60. İğde Çekirdeği

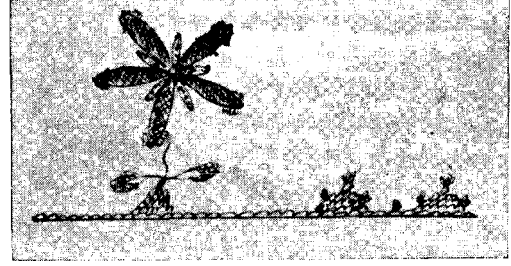
61. Mine Hanım

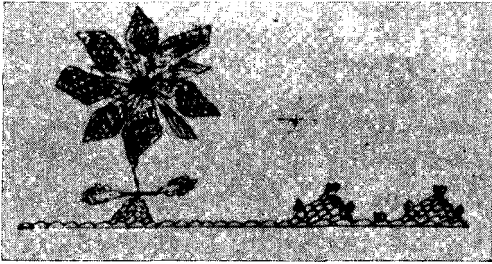
62. Zehli Dağ Karanfil

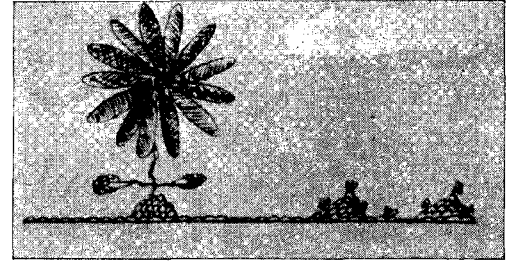
63. İki Kardeş Kanı

64. Karanfil Yaprığı

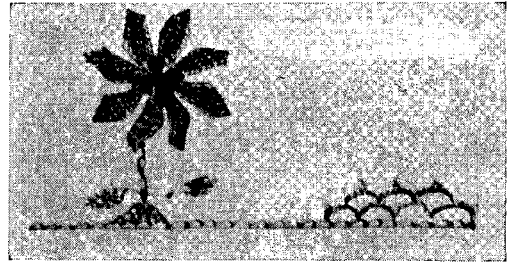
65. Nergis

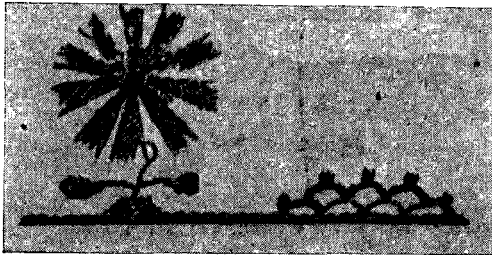
66. Yahya Paşa

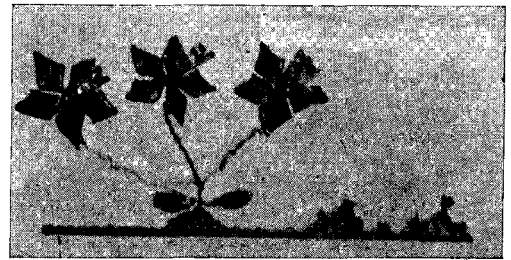
67. Fatma Ana Tırnağı

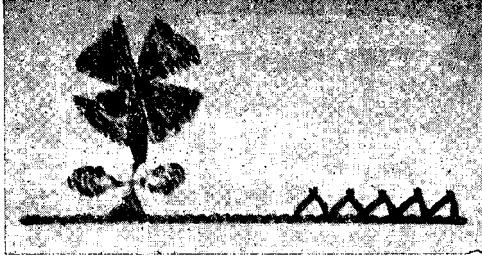
68. Yaban Oyası

69. Boz Karanfil

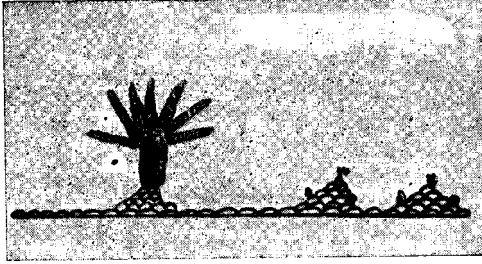
70. Dağ Karanfil

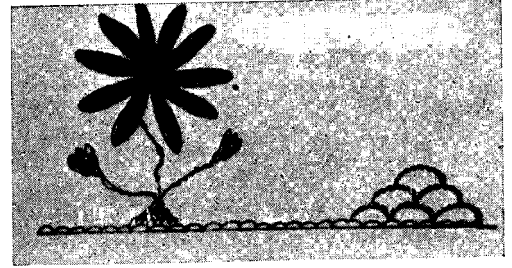
71. Dilber Dudağı

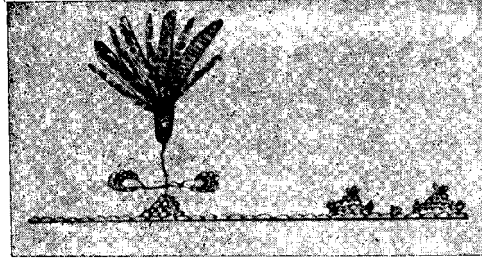
72. Süpürge Çiçeği

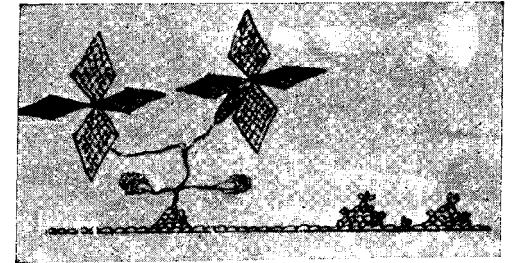
73. Dağ Çiçeği

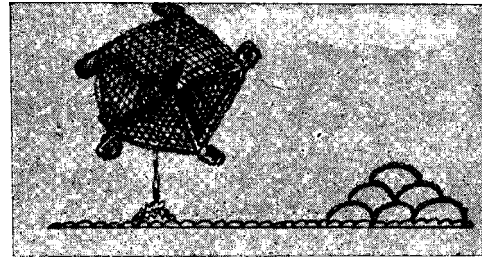
74. Sarı Papatya

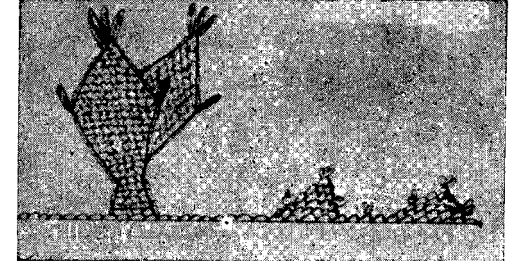
75. Üzerlik Çiçeği

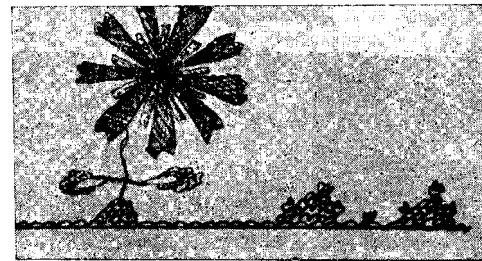
76. Küçük Hanım

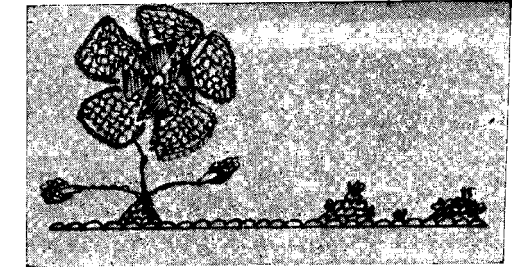
77. Patates Çiçeği

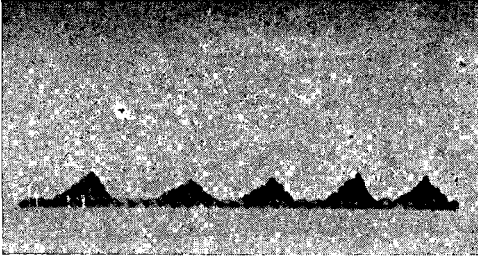
78. Örümcek

79. Beyaz Yahya Paşa

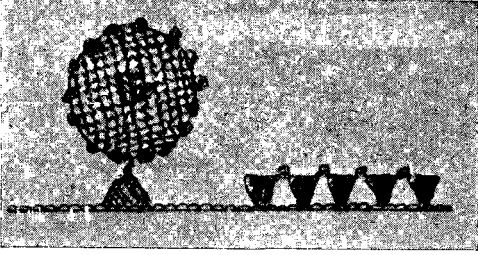
80. Ebegümeçi Çiçeği

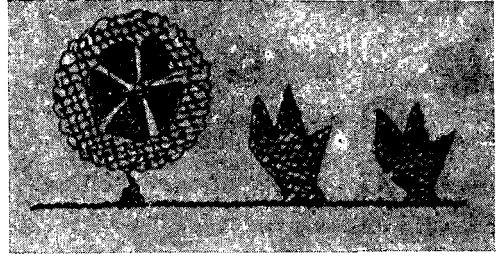
81. Sıçan Dişi

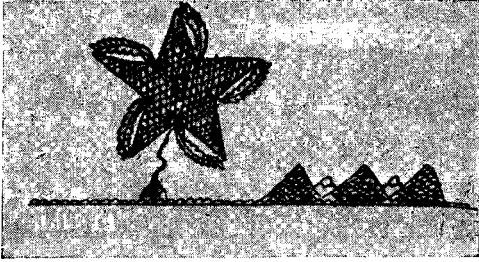
82. Çifte Güzel

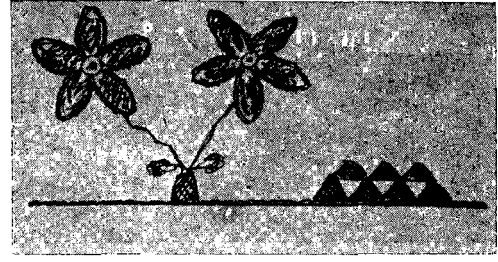
83. Çörekotu Çiçeği

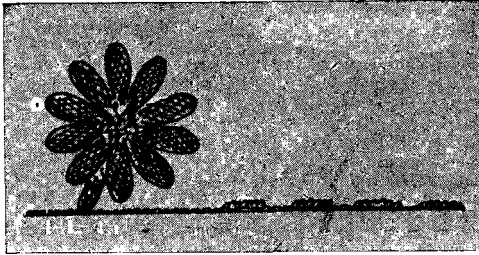
84. Bülbül Yuvası

85. Malak Burnu

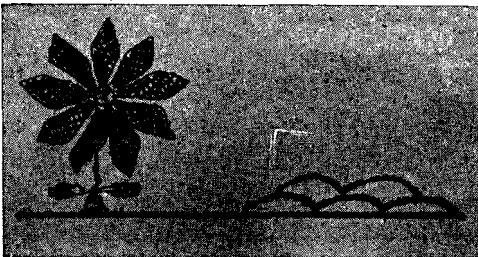
86. Hanım Köşkü

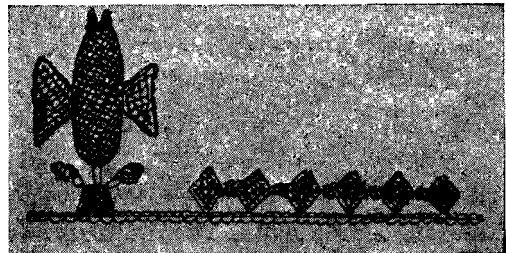
87. Ayçiçeği

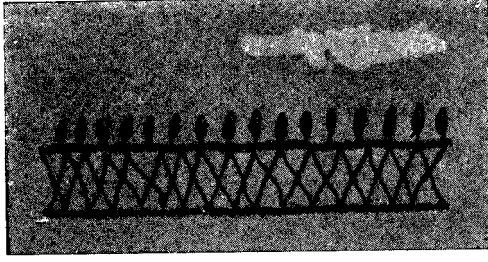
88. Portakal Çiçeği

89. Zambak

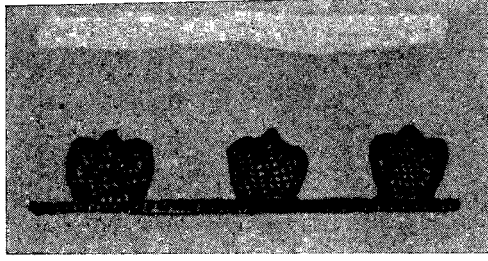
90. Kelebek Oyası

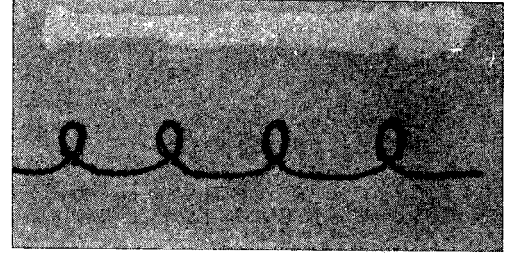
91. Pul Oyası

92. Gül Oyası (Boncuk)

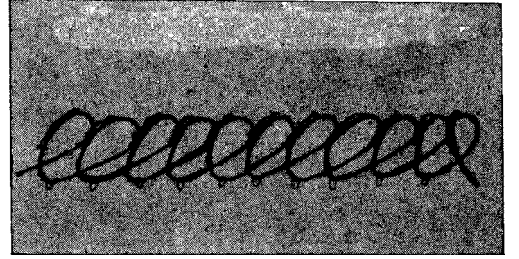
93. Bülbül Ayağı (Tığ Oyası)

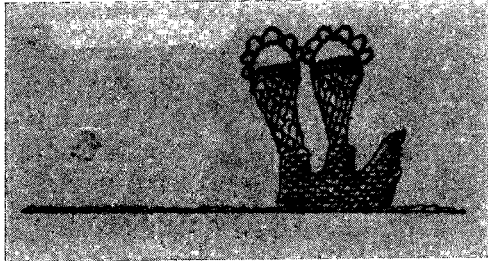
94. Çam Pürceği (Mekik Oyası)

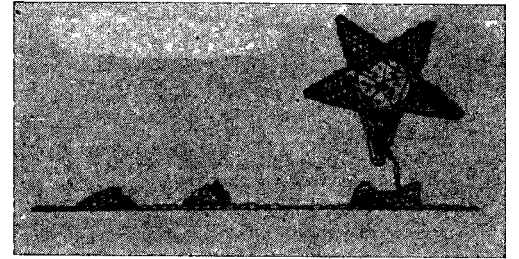
95. Üç Yaprak (Mekik Oyası)

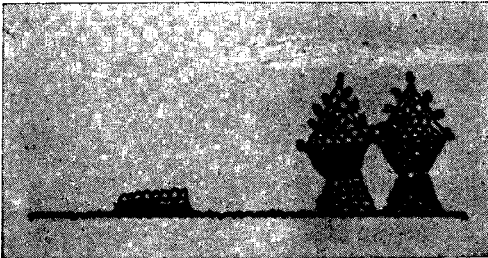
96. Yan Kayık (Mekik Oyası)

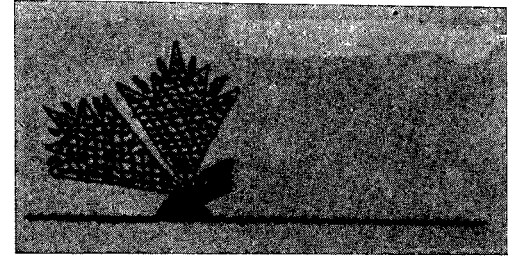
97. Hanımeli

98. Uyku Çiçeği

99. Dut Oyası

100. Meşe Yapağı